

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 11Csp/69/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8825201887
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Zolotová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2026:8825201887.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudkyňou JUDr. Andreou Zolotovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o. so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX D. E. F. – G., o zaplatenie 732,98 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Žalobu **z a m i e t a**.
- II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podaným návrhom domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanej zaplatiť mu istinu vo výške 732,98 eur, úrok z omeškania vo výške 6.25% p.a. z dlžnej sumy 732,98 eur od 23.11.2022 do zaplatenia a trov konania.

2. Podanie žaloby odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., poskytol žalovanému na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 10.12.2021 evidovanej pod číslom 21718883, č. autorizačného kódu 1000125624 úver vo výške 929,- eur, ktorý sa žalovaný zaviazal uhradiť formou 22 zmluvne dojednaných pravidelných mesačných splátok vo výške á 50,- eur. Právny predchodca žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy v zmysle ust. § 7 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver, pričom vzal do úvahy dobu, na ktorú poskytol úver, výšku úveru, príjem žalovaného a účel úveru, čo preukázal výstupom zo Spoločného registra bankových informácií a preverení príjmu žalovaného. Právny predchodca žalobcu pred uzavretím úverovej zmluvy v zmysle ust. § 7 ods. 1 z.č. 129/2010 Z.z. posúdil s odbornou starostlivosťou schopnosť žalovaného splácať úver, pričom vzal do úvahy dobu, na ktorú poskytol úver, výšku úveru, príjem žalovaného a účel úveru, čo preukázal výstupom zo Spoločného registra bankových informácií a preverení príjmu žalovaného. V rozpore so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy žalovaný ako dlžník svoj záväzok uhrádzať pravidelné mesačné splátky neplnil riadne a včas, čo žalobca preukázal predloženým prehľadom splátok a úhrad. Právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu omeškaných úverových splátok s upozornením na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti pohľadávky z dôvodu neplatenia. Nakoľko žalovaný napriek písomnej výzve právneho predchodcu žalobcu svoj dlh z titulu omeškaných úverových splátok nezaplatil, právny predchodca žalobcu v súlade so zmluvnými dojednaniami úverovej zmluvy s označením „Následky nesplácania úveru“; "Vyhlásenie okamžitej splatnosti úveru" vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky z úveru pre nezaplatenie úverovej splátky splatnej dňa 20.07.2022. Nakoľko žalovaný v poskytnutej lehote do 22.11.2022 dlžnú sumu nezaplatil, voči právnemu predchodcovi žalobcu sa tak od 23.11.2022 dostal do omeškania so zaplatením dlžnej sumy spolu s príslušenstvom. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a.s., ako postupcom a spoločnosťou Intrum Slovakia s.r.o. ako postupníkom dňa 30.11.2017 v znení Dodatku č. 7 k Rámcovej

zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2023 a Žiadosti o postúpenie a prevod zo dňa 16.12.2024 bola pohľadávka voči žalovanému z titulu nezaplateného úveru na základe úverovej zmluvy postúpená žalobcovi ako postupníkovi, o čom bol žalovaný upovedomený písomným oznámením postupcu o postúpení pohľadávky v súlade s ust. § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaný bol vyzvaný právnym zástupcom žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu nesplateného úveru. Žalovaný záväzok z titulu nesplateného úveru žalobcovi do dnešného dňa nezaplatil. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje voči žalovanému nárok vo výške nesplatenej dlžnej istiny úveru vo výške 732.98 €, spolu s príslušenstvom, ktorú žalovaný žalobcovi napriek predžalobnej upomienke nezaplatil.

3. Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila.

4. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobným návrhom a jeho prílohami, a to listom z 01.10.2025, kópiou poštových podacích hárkov, rámcovou zmluvou o postúpení z 30.11.2017, dodatkom k rámcovej zmluve o postúpení, žiadosťou o postúpenie a prevod z 16.12.2024, dátami dopytu, rozhodnutím ÚPSVaR na čl. 19-21, potvrdením ÚPSVaR, tlačivami na čl. 22-26, zmluvou o viazanom spotrebiteľskom úvere z 10.12.2021, všeobecnými obchodnými podmienkami, prehľadom splátok a úhrad, predžalobnou upomienkou z 24.09.2022 s neprevzatou zásielkou, vyhlásením okamžitej splatnosti úveru z 23.10.2022 s neprevzatou zásielkou, prílohou č. 3 rámcovej zmluve o postúpení, oznámením o postúpení z 20.12.2024, písomnými vyjadreniami žalobcu s prílohami, správami o pobyte žalovanej a prehľadom úrokových sadzieb bánk.

5. Na základe takto vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav veci:

6. Predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaná uzavreli dňa 10.12.2021 zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 929 eur. Dlžník sa zaviazal tento úver splatiť v 22 mesačných splátkach vo výške 50 eur mesačne, posledná splátka vo výške 27,96 eur. Medzi zmluvnými stranami bola dohodnutá ročná úroková sadzba 18,20 %. RPMN bola 18,20 %. Počet splátok bol 22 mesiacov. Prvá splátka a posledná splátka, jej dátum uvedené neboli. Splátky boli splatné k 20. dňu v mesiaci. Prvá splátka bola splatná nasledujúci mesiac po dodaní tovaru, čo vychádza 20.01.2022 a posledná splátka tak vychádza na 20.10.2023.

7. Listom 23.10.2022 s odkazom na list zo dňa 24.09.2022 veriteľ mal vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok a vyzvať dlžníka na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy. Žalobca priložil neprevzaté zásielky od oboch listoch. V listoch však nie je uvedené s ktorou splátkou sa dlžník dostal do omeškania. V upozornení veriteľ uviedol len, že omeškania pretrváva od 20.07.2022 a že je v omeškaní aj napriek opakovaným výzvam. Omeškание konkrétnej splátky nie je uvedené v predžalobnej upomienke a ani v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

8. Z prehľadu čerpania, splácania z vyjadrení žalobcu a vypisu vyplýva, že dlžník zaplatil veriteľovi sumu 300 eur bez akontácie.

9. Z písomného vyjadrenia žalobcu vyplýva, že žalovaná suma predstavuje nesplatenú časť predčasne zosplateného úveru. Vyhlásením predčasnej splatnosti úveru zo dňa 23.10.2022 bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy 732,98 €, ktorá pozostáva z predčasne zosplatennej časti úveru v sume 523,98 €, neuhradenej úverovej splátky v sume 50,00 € splatnej dňa 20.7.2022, neuhradenej úverovej splátky v sume 50,00 € splatnej dňa 20.8.2022, neuhradenej úverovej splátky v sume 50,00 € splatnej dňa 20.9.2022 a neuhradenej úverovej splátky v sume 50,00 € splatnej dňa 20.10.2022, čo preukazujú predloženým vyhlásením predčasnej splatnosti a prehľadom splátok. Z predloženého prehľadu splátok vyplýva, že žalovaná zaplatila na úver celkovo 6 úverových splátok á 50,00 €, spolu tak sumu 300,00 €. Platba v sume 370,00 € zo dňa 10.12.2021 nie je plnením na úver, jedná sa o zaplatenie akontácie. Zo žaloby a z predložených listinných dôkazov, ktoré súdu opakovane predložili vyplýva, že úver sa stal predčasne splatným pre neplatenie úverových splátok. Predčasnú splatnosť úveru vyhlásil ich predchodca dňa 21.10.2022. Ich predchodca postupoval plne v súlade s ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ, keď úver predčasne zosplatinil dňa 21.10.2022, tj.: - po uplynutí 3 mesiacov od omeškania splátky splatnej dňa 20.7.2022 - za súčasného upozornenia žalovaného na možnosť zosplatenia upomienkou zo dňa 24.9.2022, tj. v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Ich predchodca postupoval v súlade s ust. § 7 z.č. 129/2010 Z.z., pred poskytnutím úveru preveril bonitu žalovaného a to preverením príjmov žalovaného v Sociálnej poisťovni, výsledkom ktorého bolo zistenie výšky čistého príjmu na úrovni v priemere 508,44 € mesačne, čo preukázali predloženým rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Vranov nad Topľou pod sp.zn. VT1/OPPNKaPČ/SOC/2019/38706-11 a potvrdením o poberaní peňažného príspevku na opatrovanie za

rok 2021. Úverovú zaťaženosť žalovaného preveril ich predchodca dopytom do Spoločného registra bankových informácií (SRBI), z ktorého výstup ako dôkaz predložili a z ktorého vyplýva, že žalovaná mala 1 aktívny splátkový úver v čase podania žiadosti o úver s celkovou výškou úverovej splátky 105,00 €. Žalovaná v čl. I zmluve o úvere s označením "Údaje o klientovi" uviedol rodinný stav: vydatá a žiadne vyživované deti. Výška životného minima na jednu plnoletú fyzickú osobu v čase podania žiadosti o úver predstavovala sumu 218,06 €. Disponibilné zdroje u žalovanej predstavovali sumu 185,38 € vypočítanú nasledovne: suma príjmu 508,44 € - suma výdavkov 105,00 € (splátka úveru) – suma životného minima 218,06 €. Finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 929,00 EUR na 22 mesiacov s mesačnou splátkou vo výške 50,00 EUR a poslednou splátkou 27,96 EUR. Predloženými listinnými dôkazmi, ktoré navrhli vykonať, preukazali, že ich predchodca konal pred poskytnutím úveru s dostatočnou odbornou starostlivosťou, v zmysle zákonnej požiadavky posúdil výšku príjmov a výšku výdavkov z externých zdrojov, účel a dobu, na ktorú sa úver poskytuje. Zdôraznili, že ich predchodcom je banka, ktorá je štandardnou úverovou inštitúciou podľa osobitného predpisu a ktorá má povolenie na vykonávanie bankových činností v rozsahu a za podmienok uložených týmto povolením alebo ustanovených zákonom č. 483/2001 Z. z. o bankách v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi (bankové povolenie). Činnosť nášho predchodcu podlieha podľa § 6 a nasl. zákona o bankách sprísnenému dohľadu, vykonávanému Národnou bankou Slovenska. Iný ako štandardný postup pri poskytovaní úveru zo strany žalobcu preto neprichádza do úvahy. Na žalobe trvajú v celom rozsahu.

10. Uvedenú vec súd takto právne posúdil.

11. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

12. Podľa ust. § 2 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ust. § 9 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,

d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- i) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- j) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- k) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- l) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- n) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- o) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- p) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- q) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- r) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- u) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

14. Podľa ust. § 11 ods.1 cit. zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.
- d) , e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm.
- d) , e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa) a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

15. Podľa ust. § 11 ods. 2 cit. zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

16. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1, 2 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa ust. § 53 ods. 2, 3 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa ust. § 53 ods. 4 OZ za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- k) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- l) v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- m) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- n) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- o) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

20. Podľa ust. § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.
23. Podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak dlžník ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.
24. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.
25. Podľa § 3 ods. 1 a 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.
26. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.
27. Podľa ust. § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.
28. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.
29. Podľa čl. 8 CSP strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.
30. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.
31. Podľa ust. § 150 ods. 1, 2 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.
32. Podľa ust. § 151 ods. 1, 2 skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné.
33. Podľa ust. § 17 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 129/2010 Z.z. práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.
34. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.
35. Podľa ust. § 17 ods. 2 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z Práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.
36. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania

so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

37. Podľa ust. § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

38. Súd zistil, že medzi predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovanou bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, teda spotrebiteľská zmluva. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmlúv a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou. Pokiaľ dodávateľ požaduje od spotrebiteľa sankciu za porušenie jeho zmluvných povinností a táto je v nepomere k jeho plneniu, je neplatná.

39. Súd mal v danej právnej veci za preukázané, že žalobca na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 929 eur a dlžník, žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver žalobcovi splatiť v 22 splátkach vo výške 50 eur mesačne, posledná splátka vo výške 27,96 eur.

40. Z predložených listinných dokladov mal súd ďalej za preukázané, že žalovaná uhradila finančné prostriedky celkovo vo výške 300 eur, do podania žaloby.

41. Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

42. Dôležitým rozhodnutím je rozsudok Súdneho dvora Európskej únie vo veci Océano Grupo Editorial SA a Rocío Murciano Quintero (C-240/98) a medzi Salvat Editores SA a José M. Sánchez Alcón Prades a spol., spojené prípady C-240/98 a C-244/98, z ktorého je zrejmá aj obligatornosť zásahu súdu proti nekalej podmienke: „Cieľ Článku 6 Smernice, ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nečestné podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nečestnej povahe takých podmienok. V sporoch, kde zahrnuté sumy sú často obmedzené, môžu byť právnické poplatky vyššie než vložená čiastka, čo môže spotrebiteľa odradiť, aby napadol použitie nečestnej podmienky. V počte členských štátov procedurálne predpisy umožňujú jednotlivcom brániť sa v takých konaniach a je reálne riziko, že spotrebiteľ kvôli neznalosti práva nespochybí podmienku prednesenú proti nemu. Z toho vyplýva, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť podmienky tohto druhu na svoj vlastný návrh“.

43. Súd preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutého úroku. Súd považoval dohodnutý úrok za úrok, ktorý nie je v súlade so zákonom, pretože je v rozpore s dobrými mravmi.

44. Súd preskúmal predloženú zmluvu o spotrebiteľskom úvere v časti dohodnutého úroku. Súd považoval celý úver za bezúročný, a zmluvu v časti dohody o úrokoch vyhodnotil za neplatnú.

45. Podľa obsahu zmluvy medzi stranami sporu bol dohodnutý úrok 18,20 % ročne. Čo sa týka výšky úrokovej sadzby uvedenej a dohodnutej v zmluve na výške 18,20 %. Súd zisťoval výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období na internetovej stránke Národnej banky Slovenska a zistil, že výška pri obdobných úveroch v rozhodnom období bola 2,39 % ročne. Dohodnutá výška v danom prípade predstavuje viac ako šesť násobok výšky (skoro trojnásobok) úrokovej sadzby za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase teda v čase uzavretia zmluvy. Preto je podľa názoru súdu dohoda o úroku v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle cit. zákonných ustanovení je táto časť zmluvy neplatná. Z neplatnej dohody nemôže vzniknúť právo na plnenie. Výška úrokovej sadzby s prihliadnutím na výšku úrokovej sadzby z úverov obdobných v rozhodnom období hraničí už s úžerou.

46. Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak

dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009). Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krátko zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

47. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 3Co/114/2014 zo dňa 05.11.2014-65. Vo vyššie uvedených rozhodnutiach tak súd považoval za rozporné s dobrými mravmi poskytnutie úveru spotrebiteľovi za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami.

48. V danom prípade ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi predstavuje 18,20 %, pričom úroky pri porovnateľných úveroch poskytované bankami v rozhodnom období boli 2,39 %. V danom prípade teda ide o neprimerané vysoké úroky, ktoré boli dojednané v rozpore dobrými mravmi, preto je s poukazom na ust. §39 OZ (Občianskeho zákonníka) zmluva o úvere v časti odplaty neplatným právnym úkonom.⁶² „Aj keď podľa slovenskej právnej úpravy nie je civilnoprávna úžera explicitne upravená, odporuje dobrým mravom a ustanoveniu § 39 OZ. Je možné tiež takúto výšku úrokov považovať za úžeru. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver, poskytnutý pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). V konečnom dôsledku ide o skutkovú podstatu trestného činu úžery, len na trestnoprávny postih chýba úmysel. Ľahkomyseľnosť síce nie je v § 235 Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty, ale na účely tzv. civilnoprávnej úžery okruh kvalifikačných kritérií nie je taxatívny (porov. rozhodnutie rak. Najvyšší súdny dvor OGH 3Ob 816/53). K otázke tzv. civilnoprávnej úžery a z tohto dôvodu neplatnosti zmluvy úverovej povahy teda k skutkovej podstaty trestného činu úžery pri nepreukázaní úmyslu odvolací súd poukazuje na rozsudok NS ČR 21Cdo 1484/2004. Pre tzv. civilnoprávnu úžeru je právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 OZ).“ Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 3Co 151/201363. Z vyššie citovaného rozhodnutia tiež vyplýva, že „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov ;čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie)“⁶⁴. „Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto úroky prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 % je neprijateľná a odporuje dobrým mravom. Prevýšenie úrokov už o 100 % oproti priemeru úrokov za úvery poskytované bankami je netolerovateľné za žiadnych okolností. Je možné v danom prípade konštatovať, že výška úrokov hraničí s úžerou. V danom prípade výška úrokov prevyšuje 6 násobok.

49. Podľa ust. § 1 ods. 1,2,3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok. Odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v a) percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že 1.opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, 2.jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za

rok, 3.opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok,

b) peniazoch prepočítavané na percentá zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že 1.opakujúce sa plnenie v peniazoch za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka, vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

2.jednorazové plnenie v peniazoch sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

3.opakujúce sa plnenie v peniazoch za rok sa vydelené sumou zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov a vynásobí sa číslom 100,

c) percentách z inej sumy, ako je suma zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1.opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka a vynásobí sa podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

2.jednorazové plnenie v percentách sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov,

3.opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa vynásobí podielom sumy, z ktorej sa vypočítava plnenie, a sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov.

50. Podľa ust. § 1 ods. 4 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

51. Podľa ust. § 1a ods. 1,2,3,4,5 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (Najvyššia prípustná výška odplaty (k § 53 ods. 6) ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na obdobie kratšie ako tri mesiace alebo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, ktorých výška nepresiahne 100 eur, je najvyššia prípustná výška odplaty zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov 30 % ročne. Ak ide o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi na nájom a kúpu veci, ktorú spotrebiteľ užíva s právom jej kúpy po uplynutí dojednaného času užívania (lízing), a súčasťou odplaty je aj havarijné poistenie, je najvyššia prípustná výška odplaty 2,5-násobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 ročne. Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Sumy alebo percentá vypočítané podľa tohto nariadenia vlády sa zaokrúhľujú na dve desatinné miesta nahor.

52. K uvedenému záveru o rozpore s dobrými mravmi súd dospel napriek úprave v ust. § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. Ustanovenie § 39 OZ o neplatnosti právneho úkonu pre rozpor s dobrými mravmi je stále v platnosti a v danom prípade vzhľadom na výšku úrokov je možné jednoznačne v prípade, že výška úrokov hraničí s úžerou a preto možno hovoriť o rozpore s dobrými mravmi.

53. Vzhľadom na vyššie uvedené závery súd považoval dohodu o úrokoch vo výške 18,20 % za absolútne neplatnú, nakoľko sa prieči dobrým mravom, je s nimi v hrubom rozpore a súd takto dohodnutú odplatu považoval aj za neprimeranú v zmysle § 53 a § 54 Občianskeho zákonníka. Ide o zmluvnú podmienku ktorá je v rozpore s dobrými mravmi.

54. Súd považoval úver za bezúročný aj z dôvodu porušenia zákona o spotrebiteľských úveroch a zákona o ochrane spotrebiteľa.

55. Pokiaľ ide o skúmanie bonity žalovanej, súd sa zaoberal, či zo strany žalobcu, veriteľa nedošlo k porušeniu povinnosti s odbornou starostlivosťou preskúmať schopnosť spotrebiteľa splácať úver, čo spôsobuje jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť.

56. Skutočnosť, že sa jednalo o spotrebiteľský úver nebola medzi stranami sporná. Zmluva o úvere uzavretá medzi stranami sporu je spotrebiteľskou zmluvou, podliehajúcou zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

57. Súd sa zaoberal skutočnosťou, či predmetný spotrebiteľský úver spĺňa všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch, pričom zistil, že v zmluve absentuje uvedenie predpokladov pre výpočet RPMN a zaoberal sa platnosťou vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru.

58. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré žalobca uviedol v žalobe a vo vyjadreniach. Cieľom dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu v ktorom spočíva na strane sporu. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom konania. Dôkazným bremenom v spojitosti s dôkaznou povinnosťou sa rozumie zodpovednosť strany sporu za výsledkom konania, ktorý závisí od zistených a vykonaných dôkazov.

59. Súd v konaní ex offio vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľský úver sa zaoberal skúmaním bonity dlžníka veriteľom a tým, či zmluva má všetky zákonné obligatórne náležitosti.

60. Z vykonaného dokazovania súdu, tak ako je to vyššie uvedené, je zrejmé, že pri overovaní bonity žalovanej, žalobca nemal takmer žiadne údaje preukazujúce skutočnú výšku výdavkov žalovanej, nebolo preto preukázané, či s odbornou starostlivosťou pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere posúdil

schopnosť spotrebiteľa spláčať spotrebiteľský úver. Z listiny lustrácie v SRBI vyplýva, že žalovaná mala podané viaceré žiadosti o úver, 2 boli odmietnuté, 1 odvolaný a 1 existujúci. Žalovaná predložila rozhodnutie ÚPSVaR o poberaní opatrovateľského príspevku a potvrdenie o výšku príspevku. Žalobca uviedol, že od príjmu odrátal výšku splátky a životne minimum. Veriteľ nezohľadnil žiadne iné výdavky. V súčasnosti je nereálne nemať iné výdavky. Bližšie sa nezaoberal ani majetkovými a rodinnými pomermi dlžníka.

61. Pre účely posúdenia splnenia povinnosti uloženej dodávateľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch totiž nie je smerodajné, aká bola reálna finančná, majetková, sociálna situácia spotrebiteľa, ale akým spôsobom dodávateľ pristupoval k zisťovaniu a hodnoteniu bonity klienta. Odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník veriteľovi uviedol, resp. objektívne podložil minimálne potvrdením zamestnávateľa, nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú, napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime podľa zákona č. 110/2006 Z. z. a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými (nie iba tvrdenými) informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch (rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 33Cdo/2178/2018). Overovanie bonity žalovaného iba na podklade informácií poskytnutých žalovaným v žiadosti o poskytnutie úveru a z reportu zo Sociálnej poisťovne a prostredníctvom Spoločného registra bankových informácií, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa spláčať úver s odbornou starostlivosťou (porovnaj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove č.k. 2CoCsp/20/2020 z 23. 09. 2020).

62. Postup žalobcu pri skúmaní bonity spotrebiteľa preukázaný v konaní ako to uviedol vo svojom písomnom vyjadrení a predloženými listinami (SRBI) ako je to vyššie uvedené sa javí iba formálny a nezodpovedajúci odbornej starostlivosti. S odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa spláčať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa. Len samotné zhromaždenie informácií o klientovi, a navyše neúplné, nemožno samo o sebe považovať za náležité splnenie si povinnosti vyplývajúcej z ust. § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Takýto spôsob zisťovania bonity klienta možno charakterizovať ako posudzovanie schopnosti spláčať úver veriteľom bez údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa (bez zistenej výšky či samotnej existencie pravidelného mesačného príjmu žalovanej a jej výdavkov) a účelové použitie údajov o sociálno-ekonomickej situácii spotrebiteľa na vytvorenie zdania väčšej schopnosti spotrebiteľa spláčať úver, ako tomu v skutočnosti je, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch.

63. V zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 je priznaná veriteľovi voľná miera úvahy pri určení, či informácie, ktoré má k dispozícii, sú dostatočné na potvrdenie úverovej bonity a či ju musí overiť aj inými prostriedkami. Veriteľ sa tak musí vzhľadom na okolnosti prípadu buď uspokojiť s informáciami, ktoré mu boli predložené spotrebiteľom alebo sa rozhodnúť, že považuje za nevyhnutné tieto informácie doplniť.

64. Súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Prešov 4Co/100/2019 zo dňa 13.02.2020 „Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa spláčať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je napr. možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu ochorenie a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne spláčať. Z textu ZoSÚ vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať.“

65. V danom prípade nebolo žalobcom preukázané, aby žalobca mal k dispozícii doklady o výdavkoch žalovanej, najmä nákladoch na bývanie, doklady SIPO, prípadne výpisy z bežného účtu, pri uzatváraní zmluvy. Veriteľ tiež nezohľadnil riadne a odborne existujúce úvery a to, že boli 2 odmietnuté a 1 odvolaný a 1 bol existujúci a celkové jej pomery.

66. Súd tak nemal za preukázané, že by mal žalobca v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch žalovanej, teda kde bývala, či vlastnila nehnuteľnosť alebo či bývala v podnájme, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzala a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o ich výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Bez toho, aby žalobca preukázal, že skúmal aj výdavky na strane žalovanej, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa

potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver (porovnaj napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.14CoCsp/3/2021 z 14. 10. 2021).

67. Žalobca vôbec podľa súdu neskúmal skutočné príjmy a výdavky žalovanej, a to predložením príslušajúcich listín. Žiadne iné listiny preukazujúce príjmy hlavne mesačne výdavky, ktoré každá osoba má a ktoré sú v súčasnosti v nemalej výške a teda riadne skúmanie bonity súdu nepredložil.

68. Náklady na bývanie a ďalšie nevyhnutné výdavky žalobca preukázateľne u žalovanej neskúmal. Uvedené nezodpovedá odbornej starostlivosti dodávateľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ ide o úverové zaťaženie žalovanej, ani toto nezodpovedá odbornej starostlivosti dodávateľa v zmysle § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch. Z výpisu registra klientskych informácií vyplýva, že žalobca veriteľa odmietol 2 žiadosti o úver, 1 odvolal a 1 úve bol existujúci. Mal sa bližšie zaoberať dôvodmi odmietnutia žiadosti. Zrejme majetková situácia dlžníka nebola dobrá.

69. Veriteľ mal túto skutočnosť vyhodnotiť ako rizikovú a úver neposkytnúť. Súd má za to, že žalobca neunesol dôkazné bremeno, čo sa týka skúmania pravidelných výdavkov žalovanej, pred samotným uzavretím uvedenej úverovej zmluvy a celkových jeho majetkových pomerov.

70. Pre účely skúmania bonity spotrebiteľa s odbornou starostlivosťou nepostačuje, ak dodávateľ vychádza iba z tvrdení spotrebiteľa bez toho, aby žiadal aj preukázanie tvrdených skutočností príslušnými listinami. Skúmanie bonity žalovaného v žalobcom uvedenom rozsahu bez preukázania príjmov a výdavkov, v zmysle uvádzanej judikatúry, nemožno považovať za posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou.

71. Nahliadnutie do databáz úverových registrov a databáz bánk za účelom skúmania výdavkov žalovanej, samo o sebe taktiež nie je možné považovať za dostatočné. Výpisy z týchto databáz nepodávajú kompletný obraz o výdavkoch žiadateľa, nakoľko výdavkami klienta sú aj bežné mesačné výdavky súvisiace s domácnosťou. Pokiaľ žalobca nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či žalovaný je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 20CoCsp/18/2022 z 28.06.2022 obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18CoCsp/15/2022 z 24. 11. 2022).

72. Bez toho, aby žalobca skúmal aj iné aspekty, nemohol si utvoriť reálny obraz o majetkovej situácii žalovaného, potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať dlh zo zmluvy. Ani prípadné skúmanie výdavkov len nahliadnutím do databáz bánk nie je postačujúce, pretože záväzky klienta nemusia vyplývať z verejných databáz, môže sa jednať o súkromné pôžičky. Tieto databázy nemôžu dať obraz ani o výdavkoch klienta. Pri overovaní bonity žalovanej nemal žalobca k dispozícii údaje o jej výdavkoch, čo vedie k záveru, že pri uzatváraní zmluvy nemal k dispozícii všetky relevantné údaje. Z dikcie zákona: „posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ logicky vyplýva, že s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver nie je možné bez porovnania mesačných príjmov a výdavkov žiadateľa (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn.18Co/144/2019 z 27. 05. 2020).

73. Porovnávanie príjmov a výdavkov žalovanej nevyplývalo zo žiadneho z predložených dôkazov žalobcom. Uvedené je možné považovať iba za formálne overenie bonity žalovanej, nie však skutočné overenie bonity s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

74. Povinnosť súdu ex officio zisťovať, či došlo k skúmaniu bonity spotrebiteľa vyplýva z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-679/18, podľa ktorého článku 8 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátnemu súdu ukladajú povinnosť preskúmať ex officio existenciu porušenia povinnosti stanovenej v článku 8 tejto smernice, podľa ktorej veriteľ musí pred uzavretím zmluvy posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa, a vyvodiť dôsledky, ktoré z porušenia tejto povinnosti vyplývajú vo vnútroštátnom práve, pod podmienkou, že sankcie spĺňajú požiadavky podľa uvedeného článku 23. Články 8 a 23 smernice 2008/48 sa majú ďalej vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, podľa ktorej sa sankcia za porušenie povinnosti veriteľa posúdiť pred uzavretím zmluvy úverovú bonitu spotrebiteľa, ktorá spočíva v neplatnosti zmluvy o úvere spojenej s povinnosťou spotrebiteľa vrátiť veriteľovi poskytnutú sumu istiny v dobe primeranej jeho možnostiam, uplatní len pod podmienkou, že daný spotrebiteľ túto neplatnosť namietne, a to v trojročnej premlčacej dobe.

75. Podľa Rozsudku Súdneho dvora (šiesta komora) z 10. júna 2021 C 303/20, Ultimo Portfolio Investment (Luxembourg) SA proti KM, za účasti: Prokuratura Okragowa w Kielcach. Článok 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS sa má vykladať v tom zmysle, že preskúmanie účinnej, primeranej a odrádzajúcej povahy sankcií ustanovených v tomto článku za

porušenie najmä povinnosti posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa uloženej v článku 8 tejto smernice sa musí vykonať tak, že sa v súlade s článkom 288 tretím odsekom ZFEÚ zohľadní nielen ustanovenie vnútroštátneho práva, ktoré bolo prijaté osobitne na účely prebratia uvedenej smernice, ale takisto všetky iné ustanovenia tohto práva, pričom sa musia vykladať v čo najväčšej možnej miere s ohľadom na znenie a ciele tejto smernice tak, aby uvedené sankcie splnili požiadavky stanovené v článku 23 tejto smernice.

76. Pri poskytnutí úveru za situácie, keď bol poskytnutý spotrebiteľovi úver bez náležitého posúdenia jeho bonity, nemožno žalobcovi priznať okrem istiny iný nárok z predmetnej spotrebiteľskej zmluvy.

77. Súd zároveň poukazuje, že úver je potrebné považovať za bezúročný aj z toho dôvodu, že nie sú v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedené predpoklady pre výpočet RPMN tak ako ich vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. s poukazom na ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (siedma komora) z 23. januára 2025 vo veci C 677/23 iniciovaný senátom 1Co Krajského súdu v Prešove, podľa ktorého článok 10 ods. 2 písm. g) smernice 2008/48, zmenenej smernicou 2011/90, sa má vykladať v tom zmysle, že: predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) musia byť výslovne uvedené v zmluve o úvere a v tejto súvislosti nestačí, aby ich spotrebiteľ mohol sám identifikovať preskúmaním podmienok tejto zmluvy.

78. Súd ďalej zisťoval, či v zmluve určená RPMN bola veriteľom určená a vypočítané správne a či jej výsledok uvedený v zmluve bol výsledkom výpočtu z údajov uvedených v zmluve.

79. Keďže údaje ako je RPMN, predpoklady pre výpočet RPMN a priemerná RPMN sú v zmysle citovaných zákonných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. obligatónymi údajmi, ich neuvedenie alebo uvedenie v nesprávnej výške spôsobuje v zmysle ust. § 11 ods. zákona č. 129/2010 bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Je nevyhnutné, aby boli všetky predpoklady pre výpočet RPMN jasne a zreteľne pre spotrebiteľa uvedené vrátane všetkých konkrétnych predpokladov. V zmluve predpoklady pre výpočet RPMN uvedené vôbec nie sú a to žiaden z nich, tak ako ich uvádza zákon.

80. Výpočet RPMN upravuje ustanovenie ust. § 19 vyššie citovaného zákona, kde je definované na základe čoho sa vypočíta RPMN, aké údaje sa použijú na výpočet RPMN a z čoho sa vychádza pri výpočte RPMN a príloha 2, v ktorej je stanovená základná rovnica na výpočet RPMN a poznámky k výpočtu RPMN.

81. V prílohe č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z. z. je uvedená základná rovnica vyjadrujúca rovnosť poskytnutého spotrebiteľského úveru na jednej strane a splátok a poplatkov na strane druhej. Základnou rovnicou, ktorá vyjadruje ročnú percentuálnu mieru nákladov, kladie do rovnováhy na ročnom základe celkovú súčasnú hodnotu čerpaných prostriedkov na jednej strane a celkovú súčasnú hodnotu splátok a platieb poplatkov na strane druhej je:

X je ročná percentuálna miera nákladov, m je číslo posledného čerpania, k je číslo čerpania, preto $1 < k < m$, C_k je výška čerpania k , t_k je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každého nasledujúceho čerpania, preto $t_i = 0$, m' je číslo poslednej splátky alebo platby poplatkov, l je číslo splátky alebo platby poplatkov, D_l je výška splátky alebo platby poplatkov, S_l je interval vyjadrený v rokoch a zlomkoch roka medzi dátumom prvého čerpania a dátumom každej splátky alebo platby poplatkov.

82. Tieto vyššie uvedené predpoklady pre výpočet RPMN, vstupné údaje s konkrétnymi číslami v zmluve nie sú uvedené a to ani jeden. Ich prípadné uvedenie v obchodných podmienkach je tiež neprípustné. Ich uvedenie, nie je nahradené predloženým tlačivom označeným informácia o RPMN (čl. 25).

83. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,

e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

84. Podľa ust. § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

85. Podľa ust. § 19 os. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom zahŕňajúce aj všetky plnenia súvisiace s poskytnutým spotrebiteľským úverom nad rámec poskytnutého spotrebiteľského úveru poukazované veriteľovi alebo akejkoľvek tretej osobe s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ

zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere; náklady na vedenie platobného účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. Ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere použijú sa na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov celkové náklady spotrebiteľa podľa prvej vety s výnimkou iných skutočných nákladov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť predávajúcemu, okrem kúpnej ceny za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver.

86. Podľa ust. § 19 ods. 3 zákona č. 129/2010 Z.z. pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

87. Podľa ust. § 19 os. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. ak zmluva o spotrebiteľskom úvere umožňuje zmeny úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru a zmenu poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú určiť v čase jej výpočtu, vychádza sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov z predpokladu, že úroková sadzba spotrebiteľského úveru a ostatné poplatky zostanú nemenné a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

88. Podľa ust. § 19 os. 5 zákona č. 129/2010 Z.z. ak je to potrebné, môžu sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe č. 2.

89. Podľa ust. § 19 os. 6 zákona č. 129/2010 Z.z. opatrením, ktoré môže vydať Národná banka Slovenska a ktoré sa vyhlasuje v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, sa ustanovia podrobnosti o výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov.

90. V súlade s písm. h) cit. ustanovenia § 9 zákona č. 129/2010 Z.z. jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

91. Podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia neuvedenie RPMN ako aj ich všetkých zákonných predpokladov spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, čo v danom prípade bolo preukázané. Za neuvedenie RPMN sa považuje aj uvedenie nesprávnej výšky RPMN.

92. Dodávateľom v danom právnom vzťahu je žalobca. Je zrejmé, že RPMN bola uvedená ním a neuviedol všetky predpoklady jej výpočtu.

93. Podmienky poskytovania spotrebiteľských úverov a výpočet RPMN upravujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon“).

94. Ak RPMN bola určená v zmluve nesprávne, je to v neprospech spotrebiteľa, teda akoby nebola uvedená. Uvedené spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle ust. § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z..

95. Súd sa tiež zaoberal tým, že vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru je v súlade so zákonom.

96. V konaní bolo preukázané, že žalobca doručil doručenkou od vyhlásenia predčasnej splatnosti z 23.10.2022 aj od výzvy z 24.09.2022 v ktorej mal upozorniť žalovanú na možnosť vyhlásiť úver za predčasne splatný.

97. Súd mal však za to, že vyhlásenie predčasnej splatnosti z 23.10.2022 je neplatné z dôvodu, že vyhlásenie, upozornenie neobsahuje konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne veriteľ zosplatnil celý dlh ako to vyplýva z obsahu vyššie uvedených listín ako to vyžaduje OZ.

98. V tomto smere súd poukazuje na rozhodovacia súdna prax. Súd dáva do pozornosti rozhodnutie NS SR zo dňa 25.01.2024, č.k. 5Cdo/2/2023. Cit: „14.2 Dovolací súd uvádza, že pre spotrebiteľské vzťahy, ktorým je i ten v prejednávanej veci môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky až naj skôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva (§ 53 ods. 9). V súvislosti s úpravou režimu straty výhody splátok zákonodarca v § 53 ods. 9 OZ zavádza nové pravidlo, z ktorého vyplýva, že veriteľ (v postavení dodávateľa) môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že uplynuli 3 mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že upozornil dlžníka (v postavení spotrebiteľa) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená tým, že veriteľ v uvedenej lehote pred uplatnením tohto práva upozornil dlžníka na to, že

toto právo využije. Bez takéhoto včasného upozornenia je uplatnenie neúčinné. Z § 565 veta druhá Občianskeho zákonníka vyplýva iba to, že veriteľ môže žiadosť o jednorazové vrátenie nesplatenej dlžnej sumy využiť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky a môže tak urobiť až po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením zmeškanej splátky (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). V prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný, a to v súlade s ustanovením § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh.“

99. Súd poukazuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 29.11.2021, sp. zn. 7CoCsp/14/2021, kde aj v tomto súdnom rozhodnutí sa uvádza, že v prípade, ak zo strany veriteľa dôjde k vyhláseniu úveru za predčasne splatný a to v súlade s ust. § 565 OZ a § 53 ods. 9 OZ, pre platný úkon zosplatnenia je zo strany veriteľa nevyhnutné, aby v tomto zosplatnení presne špecifikoval konkrétnu splátku, pre ktorú jednorazovo a predčasne zosplatnil celý dlh. prípade, že takto veriteľ neurobí, ide o neurčitý právny úkon a takýto právny úkon je absolútne neplatný podľa § 37 ods. 1 OZ.

100. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatnením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote ešte pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatnenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatnenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatnenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatnenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

101. Rozhodovacia prax súdov sa v súvislosti s posudzovaním platnosti týchto jednostranných právnych úkonov menila. Ako je to vyššie citované v najnovších súdnych rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR ako odvolacích súdov aktuálna súdna prax považuje za nevyhnutné pre platne právne zosplatnenie špecifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo. Takto tomu v danom prípade podľa súdu nebolo. Z obsahu úkonov, kde je uvedené, že dlžník sa dostal do omeškania no z listín nemožno jednoznačne vyvodiť to, s akou splátkou sa dostal do omeškania. Jej uvedenie je nevyhnuté aj pre počítanie lehôt podľa ust. § 53 ods. 9 OZ . To tiež nie je možné preskúmať.

102. Listom 23.10.2022 s odkazom na list zo dňa 24.09.2022 veriteľ mal vyhlásiť okamžitú splatnosť všetkých splátok a vyzvať dlžníka na úhradu celkovej dlžnej sumy v súlade s obchodnými podmienkami zmluvy. V listoch nie je uvedené s ktorou splátkou sa dlžník dostal do omeškania. V upozornení veriteľ uviedol len, že omeškania pretrváva od 20.07.2022 a že je v omeškaní aj napriek opakovaným výzvam. Omeškanie konkrétnej splátky nie je uvedené ani v oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti.

103. Súd sa ďalej zaoberal platnosťou postúpenia pohľadávky nakoľko veriteľom bola Všeobecná úverová banka, a.s. či boli dodržané ustanovenia zákona o bankách, § 92 ods. 8 zákona o bankách. Nebolo preukázané, že pred postúpením bola realizovaná výzva v zmysle citovaného ustanovenia. Za výzvu v zmysle rozhodovacej praxe súdov, nie je možné považovať vyhlásenie predčasnej splatnosti. Podmienky uvedené v § 92 ods. 8 zákona o bankách musia byť splnené kumulatívne.

104. V danom prípade v čase postúpenia pohľadávky, táto pohľadávka nemohla byť jednak riadne splatná vzhľadom na neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti a dátum konečnej splatnosti úveru. Zmluva o postúpení + žiadosť o postúpenie je ku dňu 16.04.2024. Podľa obsahu zmluvy, posledná splátka uvedená nebola, splatnosť vychádza na 20.10.2025. V čase postúpenia, preto celý dlh ešte nebol splatný, pretože vyhlásenie predčasnej splatnosti nie je ako je to vyššie uvedené platné. Keďže pohľadávky v čase postúpenia nebola splatná postúpenie je neplatné.

105. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky mala banka ako pôvodný veriteľ postúpiť pohľadávku na žalobcu. V čase postúpenia pohľadávky táto pohľadávka ešte nebola celá splatná.

106. V zosplatnení úveru zo strany banky - právneho predchodcu navrhovateľa, tj. v liste zo dňa 22.09.2022 ani v oznámení o zosplatnení absentuje špecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú došlo k zosplatneniu úveru, je tam uvedená len celková dlžná suma.

107. Rozhodovacia prax súdov sa v súvislosti s posudzovaním platnosti týchto jednostranných právnych úkonov menila. Ako je to vyššie citované v najnovších súdnych rozhodnutiach Najvyššieho súdu SR ako odvolacích súdov aktuálna súdna prax považuje za nevyhnutné pre platne právne zosplatnenie špecifikáciu konkrétnej splátky, pre ktorú k zosplatneniu došlo.

108. Súd zistil, že banka vzhľadom na neplatnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti v čase zosplatnenia pohľadávky, preto nedisponovala touto splatnou pohľadávkou, akú postúpila na žalobcu z dôvodu, že vyhlásenie predčasnej splatnosti nedodržalo zákonné náležitosti a je preto neplatné.

109. V zmysle zásady nemo plus juris niko nemôže previesť na iného viac práv, než sám má, preto nemohla banka postúpiť pohľadávku - údajný dlh v takej sume, ako ju postúpila na žalobcu. Žalobca preto nedisponuje touto pohľadávkou, nie je preto aktívne legitimovaný v konaní.

110. Na základe vyššie uvedeného má súd za to, že nedošlo k platnému zosplatneniu úveru a banka preto nemohla živý úver a ani pohľadávku v takej výške previesť na žalobcu. Žalobca na ktorého nebola platne právne postúpená pohľadávka, túto nemôže ani od žalovaného vymáhať, pretože nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žalobného návrhu.

111. Súd zároveň zistil, že nebol dodržaný zákon o bankách. Podľa ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

112. Žalobca súdu nepreukázal ani zaslanie a existenciu výzvy podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a že táto listina dostala do dispozičnej sféry žalovaného, ktorá je podmienkou postúpenia pohľadávky ako aj dodržanie lehoty 90 dní.

113. V danom prípade zmluvou o postúpení pohľadávok právny predchodca žalobcu Všeobecná úverová banka a.s.; skrátený názov VÚB a.s., postúpila na žalobcu pohľadávku uplatňovanú v tomto konaní. Postúpenie pohľadávky vo všeobecnosti upravuje Občiansky zákonník v ust. § 524 a nasl..

114. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatná, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a skutočnosti, že klient banky je napriek výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť kumulatívne splnené v čase postúpenia pohľadávky. Uvedené ustanovenie je lex specialis k inštitútu cesie. Nedodržanie tých podmienok spôsobuje neplatnosť postúpenia pohľadávky. V danom prípade tieto podmienky neboli splnené.

115. Žalobca v konaní nepreukázal to, že by sa pohľadávka stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti, tak ako to deklaroval pri postúpení a preto spôsobilá na postúpenie.

116. Žalobca nepreukázal, že by pôvodný veriteľ zaslal dlžníkovi výzvu v zmysle ust. § 92 ods. 8. zákona o bankách. Ak neboli dodržané tieto ustanovenia a tri kumulatívne podmienky postúpenia postúpenie je preto neplatné. Žalobca nemohol preto platne nadobudnúť. Z tohto dôvodu nemá aktívnu legitimáciu v konaní.

117. Ako aj krajský súd uviedol pri postúpení pohľadávky s účinnosťou od 01.01.2017 uplatňuje osobitná právna úprava obsiahnutá v zákone č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, stanovujúca podmienky možnosti postúpenia pohľadávky (§17 ods. 1), pričom tieto podmienky musia byť splnené kumulatívne. Z obsahu spisu vyplýva, že pôvodným veriteľom bola VÚB banka a.s.. Dlž zmluvy bol pôvodným veriteľom postúpený na spoločnosť Intrum Slovakia s.r.o. na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok v spojení so Žiadosťou o postúpenie a prevod zo dňa 16.12.2024.

118. Na základe uvedeného preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

119. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

120. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

121. Súd žalobu zamietol, úspešná tak bola žalovaná, preto by mala mať nárok na náhradu trov konania. Keďže žalovanej trovy konania nevznikli a ani ich nežiadala, súd jej ich nepriznal. V tomto smere súd poukazuje na princíp hospodárnosti konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v potrebnom počte vyhotovení.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.